

El Vallés Nou

PERIODIC REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre 1'50 Ptes.
EXTRANGER I ULTRAMAR, semestre 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. — Atrassat, 20 id.

Redacció i Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis i reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

FONDA =
CATALANA =

Santaolària i Font

Salons pera familia. Grans habitacions.
Servei esmerat. Especialitat en banquets.
Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, números, 58 y 60. **MOLLET**

Orquesta-Arumí

Funcions religioses.

Concerts, Balls, etc.

Per contractes:

Jaume Arumí. Carrer Nou, 25.-GRANOLLERS.

Escultura decorativa

Relleus i baix-relleus en guix

Enguixat de sostres i parets d'habitacions.
Tota classe d'enmotllats i decorats en guix.

Lluís Monferrer Alvaro

Plassa de Verdagner : GRANOLLERS.

L'esperit d'associació

Per més que'ls catalans—sens dupte per a millor enganyar-nos a nosaltres mateixos—acostumem a publicar ben alt que som molt diferents de les altres regions de la península, en el sentit d'haver un major positivisme pràctic, debem, en raó de veritat, confessar que'n moltes coses som uns perfectes espanyols.

Y una prova ben palesa de que som aixís i no de cap altra manera, la ténim en la manca completa de tot esperit d'associació.

Avui dia, precisament, en que l'experiencia demostra les excelencies de les agrupacions d'individus, per a millor fer prevaldre els llurs drets propis i col·lectius a la vegada, aquí a Catalunya continuem separats com sempre, aïllats com sempre. Aquí cada individu es un rei. Tot-hom pensa a sa manera, sense cap fonament socialment raonable. Cada ciutadà obra com millor li plau, posant-hi sols una gran cura en resultar ben diferent dels altres.

A tot-hora se sol retreure a Anglaterra, a Bèlgica i Alemanya, com a països models de cultura i de civisme. Empró és veritat que un anglès, un alemany i un belga, siguin millors individualment considerats, valguin mes personalment que un català? No, per cert. Llegint articles etnogràfics, i parlant amb gent il·lustrada, grans coneixedors dels esmentats pobles, sabem que'ls ciutadans d'unes nacions tan fortes i vigoroses, valen no obstant lo

mateix, quan no menys que nosaltres; però en canvi tenen entre ells tan arrelat l'esperit d'associació, que tots plegats constitueixen masses de resistencia formidables, bloks energics, que son l'admiració de les nacions decadentes, en les quals cada home lluita per separat i tota acció de conjunt s'estrella amb l'indiferentisme col·lectiu més descoratjador.

En aquesta desgraciada manera de pensar, ens pareixem moltíssim als avars o tacanyos, els quals s'estimen desmesuradament a el diner, no perquè sigui en ells origen de comoditats o be'ls satisfassi el sensualisme de la existencia, sino únicament per l'afany de substraure'l a la circulació metálica universal, i per a experimentar una singular voluptuositat en sa possessió.

A Catalunya ens en dolém greument d'aquest defecte, el qual ens incapacita per a constituir grans i robustes col·lectivitats. Som individualistes tal volta per temperament, per ignorancia o per vanitat tal volta, i nostra parabulia sembla que hagi inventat per disort el famós aforisme de "tant tens, tant vals — tan solte troves, tan lliure ets", origen cert de moltíssims mals socials i obstacle formidable per a tot bé.

Aquí, a Catalunya, per regla general en fugim d'ajuntar-nos en agrupacions de caràcter tècnic, polític o económic, aont les energies de molts puguin confluïr en una resultant de força ben intensa. Y per aixó les contrarietats ens troben sols, sense cap sosteniment, havent necessàriament de fracassar en moltes empreses. Aquí, a Catalunya, veiem créarse per exemple, una Cambra Agrí-

cola, un Institut de cultura, una Lliga de defensa qualsevol, i fa molta pena de veure com es combatuda tot-seguit pels mateixos interessats; com neix mi grada, se desenrotlla raquítica i acaba per morir ofegada en el nostre sempitern individualisme. Lo mateix podriem dir de les grans empreses industrials, gairebé totes explotades per companyies estrangeres.

Aquest es el distintiu mes característic de les nacionalitats febles i decadentes. Al extranger se creen fermes associacions que constitueixen els puntals de la poixansa nacional. A Espanya cada dia ens aném dividint mes i mes, donant lloc a tota mena de calamitats. Sols una força col·lectiva, que'ns ve precisament del extranger, va fent-ne triomfal via, al ensemple que amenassa cada volta ab major braó; es aquesta la socialista, que agrupa als obrers, vulgas no vulgas, i ja dicta lleis com demà imposará despòticament governs.

No'ns queixém, doncs, del nostre retràs i de la nostra impotencia; que no som, ara com ara, sino un exèrcit indisciplinat sense cap mena d'organissació ni disciplina.

HERMENEGILD CARRERA I MIRÓ.

Cambra Agrícola del Vallés

La Cambra Agrícola Oficial del Vallés celebrá la Junta general reglamentaria el dia 30 del passat baix la presidencia de D. Felix Fages i Vilá.

El Vis-secretari llegí la memoria-resum dels treballs portats a cap durant l'any 1912, amb lo qual se posá de relleu l'efors que fa constanment